துடன் "செப்புறு தெய்வப் பல்படையாலுஞ்சிதையாதீர்" தேவர்களின் பலவகையான அஸ்திரங்களாலழியா திருப்பதுடன் ஒப்புரைத்தற்கு வேறொருவருமில்லாதவராக விளங்குகின்றீர் "ஒப்புறினொபார் நும் மலதில்லீரே, நீர் இக்கடலின் நூறுயோசனை யகலத்தைத்தாண்டிச் செல்லுதலன்றியும் வேண்டுமானால் அண்டத்தப்புறனையுங்குதி கொள்வீர்" அதுமட்டோ?

நல்லவுமொன்றோ தீயவுநாடிகடைதீரச்
சொல்லவும் வல்லீர் காரிய நீரே துணிவுற்றீர்
வெல்லவும் வல்லீர் மீளவும் வல்லீர் மிடலுண்டேற்
கொல்லவும் வல்லீர் தோள்வலி யென்றுங் குறையாதீர்.

அது மட்டோ நீர் உருவங்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டால் மகமேருவை விடவும் பெரியவுருவினைக்கொண்டு நிற்பீர் சிறியவுருவங் கொள்ளக்கருதினால் மிகவுஞ்சிறிய வுருவினையுங் கொள்ளுவீர் அதுமட்டோ வேண்டுமானால் இந்த உலகினையும் பெயர்த்தெடுப்பீர்.

நும்மீது சீறிய இந்திரனெறிந்த வச்சிரப்படையால் நமது தேகத்திலுள்ள ஒரு சிறியமயிரினையும் இழந்திலீர் மந்திராலோசனையிலுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றீர்.

அதுமட்டோ "நீதியினின்றீர் வாய்மையமைந்தீர் நினைவாலும், மாதர்நலம் பேணாதுவளர்ந்தீர்" அதுமட்டோ "மறையெல்லா மோதியுணர்ந்தீர்" அதுமட்டோ "ஊழி

அதுமட்டோ குகைகளிற்கிடந்த சிங்கங்கள் நசுங்கி இறந்தன. ஊழிக்காலத்துக்கடலொலியு நாணப் பேராரவாரத்துடன் அம்மலையிற்றிறங்கிய பறவைகளெல்லாம் வானத்திற்பறந்து சென்றன. யானைகள் காதுகளை யசைத்து வாலைத்தூக்கி வீறிட்டுச் சுழன்றன. பெரும்புலிகளனைத்தும் தங்குட்டிகளை வாயிற்கவ்விஷபடியோடின. அம்மலையிற்றங்கின வித்தியாதரரெல்லாம் வாளும்பரிசையுமேந்தி வானில் விரைந்து சென்றனர். தவஞ்செய்பவரான முனிவரெல்லாஞ் சரீரத்துடன் சுவர்க்கமெய்து வான்சென்றாங்கு மேலெழுந்து சென்றனர். அம்மலையி லன்றுவந்து விளையாடியிருந்த தேவமாதர்கள் மலைசுழன் றழுந்துவதனாற் பயந்து பண்டு இராவணனெடுத்த கைலையிலிருந்த சிவபிரானை ஆலிங்கனஞ்செய்த பார்வதிதேவியைப்போல அணைத்துக் கொண்டு வானிற்சென்றனர்.

இங்ஙனமனேகமான அற்புதங்கள் விளையவிரல்களையூன்றி நின்ற சிறியதிருவடி நின்ற நிலையைக்கண்ட தேவராதியர் புஷ்பவருஷ முதலியவைகளாலே யவரைச் சந்தோஷப்படுத்தி ஞானரூபரே? நீரெண்ணிச் செல்லுங்காரியம் தடையின்றி நிறைவேறுமென்று கூறினார்கள் வானரவீரர்களும்.

குறுமுனிகுடித்தவேலை குப்புறங்கொள்கைத்தாதல்
வெறுவிது விகயம்வைகும் விலங்கற்றோ ளலங்கல்வீர
சிறுவிதென் றிகழற்பாலையல்லலை நீசேறியென்று [பான்.
உறவலித்துணைவர்சொன்னாரொருப்பட்டான் பொருப்பையொப்

என்றபடி கூறி விரைந்துசெல்லுக வென்றவுடன், இந்நெடிய தோற்றத்தைச்சிறிது குறுக்கிச் செல்லுதுமென்று நினைத்துப் பின்னுமலையை யழுத்தினருடனே தமது முழந்தாளளவு மலையுடன் பூமியினுட் புதைந்தது. உடனே இருகரங்களையும் விரித்துக் கழுத்தைச்சுருக்கிக்கால்களை மடக்கித் தோள்களைச் சுருக்கி மூச்சடக்கி யெழுந்து இலங்கையை யடைவான் ஆகாயவழியே செல்ல நிமிர்ந்தனர். அப்பொழுதவர் சரீரமானது சத்தியலோகமளவு நீண்டு காணப்பட்டது.

வால்விசைத்தெழுந்து வன்றூண்மடக்கிமார் பொடுக்கிமானத்
தோள்விசைத்துணைகள் பொங்கக் கழுத்தினைச் சுருக்கித்தாண்டும்
கால்விசைத்தடக்கை நீட்டிக்கட்புலக்கதுவண்ணம்
மேல்விசைத்தெழுந்தாருச்சிவிரிஞ் சனுச்சிவீரன்.

என்றபடி செல்லுமிவர் மிக்ககிளைகளையுடைய மரங்களும் யானையாதிய விலங்குகளுஞ் சுவாமிகாரியமாகச் செல்லுமிவருக்குத் துணையாகச் செல்லுவோமெனச் சென்று இலங்கையளவுஞ் செலவாற்றலின்றி இடையில் விழுந்தாங்கு அம்மலையினின்றுஞ்சிதறி மேலெழுந்து கீழ்விழவும்; மரங் கொடி செடி மண் கல் முதலியன விழுந்து பின்கட்டு மணைக்கு அனுகூலமாகவும்; கடனீரானதுவிலங்கி அரவினுலகினைக்காட்டவும் பண்டமுத மபகரித்துச் சென்ற பெரிய திருவடி மீட்டுமெய்தினனோ? வெனப்பயந்தோடவும் அலைநீரானது இலங்கைக்குட் சென்று விழவும் மேலெழுந்து, கண்டோர் பண்டுகடலில் விழவந்தமேரு

வின் முச்சிகரங்களோ? இலங்கையை யுத்தேசித்துச் செல்லும் புஷ்பக விமானமோ? இன்னொரு முறையும் இராவணனை நசுக்கிழிட்டமுக்கலா மெனச்செல்லும் வெள்ளிமலையோ? அல்லது நம்மக்களிற் சூள்ளாரன்றோ வவர்களைக் காண்போமெனவந்த மேருமலையோ? அன்றேல் உலகநாசகாலத்தி லாரவாரித்தெழும் வாயுவின் செய்கையோ? அன்றேல் இராவணனழிவுகாலத்தை விளக்க வடக்கிலுதித்துத் தெற்கேசெல்லுஞ் சூரியனோ? அல்லது ஒழுக்கங்கெட்ட இராவணனைக்கொல்லச் செல்லுமரசனது சக்கராயுதமோ? அல்லது இந்த உலகமழியுங்காலத்தில் வடக்கில் உதித்துத் தெற்கி லேகும் பூரணசந்திரனோ? அல்லது பெருமாளுக்குரிய திருத்தொண்டனன கருடாழ்வானது செய்கையோ? என்றிகருதும் வண்ணம் சென்றனர்.

செல்லுங்காலவர் எதிரே வானவெளியிற் கோரமான ரூபத்தினையுடைய ஒரு மாதானவள் தோன்றி யாரடா செல்பவன், எனக்கின்று நல்லவுணவு கிட்டியது நான் மெத்த, பசியுடையவளாகவிருக்கிறேன் சீக்கிரம் என்வாய்க் குட்புகுந்து என் பசியைத்தணிப்பாயாக வென்றனள். அதுகேட்ட மாருதி யான் சுவாமி காரியார்த்தமாகப் போகின்றேன். போய்வந்த பின்னருனக்கே யுணவாகின்றேன் என்று கூறினர் அதுகேட்டவரக்கி கண்களில் நெருப்பெழ அடா? நீ சொல்வது சிறிதும் பொருத்தமாகவில்லை உன்னை வலிய வழைப்பதனலன்றோ இவ்வாறு கூறினய் உன்னை யெடுத்து விழுங்கி விடுகிறேனென்று குறுக்கிட்ட

னள். அதுகண்ட விவர் வல்லை யேற்றின்னுதியென அவளு ருவினும் பெரியவுருவினைக் கொண்டவளெதிரே நின்றனர். அதுகண்டவவள் நானிதனிலும் இரட்டியுருவங்கொள் கின்றேனென்று தனது வாயினை பத்துயோசனை யகலத் துக்குத் திறந்தனள். அதுகண்டவிவர் அதனிலும் பெரிய வுருவங்கொண்டனர். அது கண்டவவள் அவ்வுருவினை விழுங்கத்தக்கவளாயினள். அதுகண்டவிவர் விரைந்து ஒரு அணுவுருவாயவள் வாயுட் புகுந்து வெளியெய்தி நீ கூறிய படி நினக்குணவானேன் இனியென்னைத் தடுத்தியாயி லுன்னைக் கொல்லுவனென்று கூறித்திரும்பினர்.

உடனே யவ்வரக்கியானவள் ஒரு நல்ல தேவமாதினு ருவமாகி நீர் செல்லுங்காரியம் வெற்றியுடைய தாகுக. யானரக்கியல்லேன் சுரசை யென்னும் பெயருடைய தேவ மாதே. உம்மைப்பரீக்ஷிக்கும் வண்ணந் தேவர்களாலனுப் பப்பட்டு வந்தேன். பரீக்ஷித்துத்தோற்றேன் உம்மை யெவ ரேனும் வெல்வாரென்று சொல்லவாற்றேன் உமது பராக் கிரமத்தை மெச்சினேனன் என்று கூறி மகிழ்ந்தனள்.

இதனை

பேழ்வாயொரரக்கியுருக்கொடு பெட்பினோக்கிக்
கோழ்வாயரியின் குலத்தாய் கொடுங் கூற்றமுட்க
வாழ்வாயெனக் காழுளைவாய் வருவாய் கொலென்னு
நீள்வாய் விசும் பிற்றன தூச்சி நெருக்கநின்றாள்,

என்பன வாதிகளா லுணர்க.

எ - வது.

சாயாக்கிரகணிசங்காரபராக்கிரமம்

எங்கியங் கிடுதியென்ன விழுத்தெதிரெய்திச்செய்ய
பங்கிகொட லேயசைத்துப் பற்கடித் திடியினார்த்த
சிங்கியைக் கிழித்துச்சென்ற செல்வனே யமரரேத்து
மங்கியைப் பொருவும்வீரத் தனுமனேயடைந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) நீ யெங்கே போகின்றாய் என்று நிழலைப் பிடித்து எதிரேவந்து செவந்த பங்கித்தலையை அசைத்துப்பற்களைக்கடித்து இடிபோல ஆரவாரித்து எதிரேவந்த சாயாக்கிரகணி என்னும் ஸிம்ஹியைப்பிளந்துசென்ற செல்வனைத்தேவர்கள் துதிக்கின்ற அக்கினியையொத்த வீரத்தினையுடைய ஆஞ்சநேயனை அடைந்து வாழ்வோமாக.

இதன் வரலாறு.

ஆறாவது பராக்கிரமத்திற் கூறியவண்ணம் மத்ஸரமிட்ட சுரசையைவென்று அவளாற் புகழ்பெற்று ஆஞ்சநேயர் கடல்மீது தோளை துணையாகச் செல்லுங்காலத்தில் மஹாதுஷ்டையா யுள்ளவளும் எத்தகைய வன்மையுடையவர்களா யிருந்தாலும் அவர்கள் நிழலின்வழி அவர்களை யிழுத்துண்ணும் அரிய வித்தையைப் பழகியுள்ளவளும் இராவணனுடைய இலங்கையினைப்போன்ற வக்கடலிலொரு துஷ்டஜந்துவா யுள்ளவளுமான ஸிம்ஹி

சாயாக்கிரகணி சங்கரா பராக்கிரமம்.

என்பவளான சாயாக்கிரஹணி யானவள் இவ்வாஞ்சனேயரது வருகையைக்கண்டு தன் சாயாக்கிரகணவல்லபத்தாலவரையிழுத்தும் வராமையால் பேயுமஞ்சுந் தனது பெரிய வுருவுடன் ஆகாயத்திலெய்தி.

"காதக் கடுங்குறி கணக்கிறுதி கண்ணாள்
பாதச்சிலம்பினொலி வேலையொலிபம்ப
வேதக்கொழுஞ்சுடரைநாடிநெறிபேணாள்
ஓதத்தின் மேவுமது கைடவரையொத்தாள்." என்றபடி.

கடலொலியினும் பேரொலியாகக் காற்சிலம்புகளோசைகாட்ட கொலைத்தொழிலின் நிறத்தைக் கண்கள் காட்டாநிற்பப் பண்டுகடனீர்நடுவில் ஆலிலையிற் பள்ளிகொண்டிருந்த பரந்தாமனெதிரே யெய்தி நீ யாரடா வென்றுகேட்ட மதுகைடவருக்குச் சமானமானவளாய்.

"துண்டப்பிறைத்துணை யெனச்சுடரெயிற்றாள்
கண்டத்திடைக்கறையுடைக்கடவுள்கைம்மா
முண்டத்துரியின் முளரிவந்தான்
அண்டத்தினுக் குறையமைத்த பிலவாயாள்." என்றபடி.

துண்டு படுத்திய இளம்பிறைபோல விளங்குங் கோரைப்பற்களை யுடையவளும், கழுத்தில் விஷத்தினை வைத்துள்ள சிவனுரித்த யானையின் தோல்போன்ற போர்வையினையுடையவளும் கமலாசனனான பிரமனுண்டாக்கிய வண்டத்தினையும் உறையிலிடுவதுபோல விடத்தக்க பிலம்போன்றவாயினையுடையவளும் ஆகிவந்தாள் அத்தகைய

வளைக்கண்ட ஆஞ்சநேயர் இவள் அறத்தை யருளோடுந் தின்றுளான கொடியவரக்கியே யென்பதுணர்ந்தார். அப்பொழுதக்கொடியவள் இவரெதிரே தனதுபெரியவாயைத் திறந்து கைகளை விரித்து விழுங்கச்சித்தமாக இருந்தனள் இருந்தவளைப்பார்த்து.

"சாயாவரக் தழுவினுய் தழியபின்னும்
ஓயாதுவந்த விசைகண்டுணர கில்லாய்
வாயாலளந்து நெடுவோன் வழியடைத்தாய்
நீயாரோவென்னையிவணின்ற நிலையென்றான்

ஓ சாயாக்கிரகணை வரம்பெற்றவளே! யான்விரைவாகச்செல்லுதலைக்கண்டும் என்னைத்தடுத்து உண்ணக்கருதிய உனதுபிலமனைய வாயைத்திறந்து கொண்டு வான்வழியை யடைத்து நிற்கின்றவளான நீயார் நீயேன் இவ்வாறு நிற்கின்றனை என்றனர்.

அது கேட்டவவள், நீ யென்னை யொரு பெண்பாலெனக்கருதுந் தன்மையை விட்டுவிடு, என்னெதிரே வந்தாற்றேவராயினும் என்னால் விழுங்கப்பட்டிறந்துபடுவர்; அனைத்துயிர்களையும் கொலைபுரியும் யமனென்னெதிரே வருவானாயின் அவனுயிரையுண்டு பசியாறுவேனென்று.

"பெண்பாலெனக்கருது பெற்றியொழியுற்றால்
விண்பாலவர்க்கு முயர்வீடுறுதறிண்ணம்
கண்பாலடுத்தவுயிர் காலன்வருமேனும்
உண்பானருத்தியப்பொழிபெரியதென்றான். என்றகூறி

இதோ உன்னையுந்தின்று என்பசியிற் சிறிதாறுகின்றேன் என வாயைத் திறந்தனள் அண்ணலும் தருமமுதலிய வென்னுமோ வென்று சலிக்க அவளதகன்ற வாயுட் புகுந்து அவள் வயிற்றைக் கிழித்துக் குடர்மாலையுடன்.

"திறந்தாளெயிற்றையவ ளண்ணலிடைசென்றான்.
அறந்தானரற்றிய தயர்த்தமரரெய்த்தார்
இறந்தானெனக்கொ டொரிமைப்பதனின்முன்னம்
பிறந்தானெனப்பெரிய கோளரிபெயர்ந்தான்"

என்றபடி வெளிப்பட்டுத் தேவர்களிப்பு மிக்காரவாரித்துப் புஷ்பவருஷம் பெய்யவும் அசுரர் அஞ்சி வெயர்வையடையவும் முனிவர்கள் ஆசிகூறவும்.

"ஆர்த்தனர்கள் வானவர் கடானவர் நடுங்கா
வேர்த்தனர் விரிஞ்சனும் வியந்து மலர்வெள்ளம்
தூர்த்தனரரன் கைலையிற் றொலைவிலோனும்
பார்த்தனன் முனித்தலைவ ராசிகள் பகர்ந்தார்." என்றபடி

பிரம ருத்திரர்கள் கண்டு மகிழவும் வெற்றியுடன் வெளிப்பட்டுச் சென்றனர்.

அ-வது.

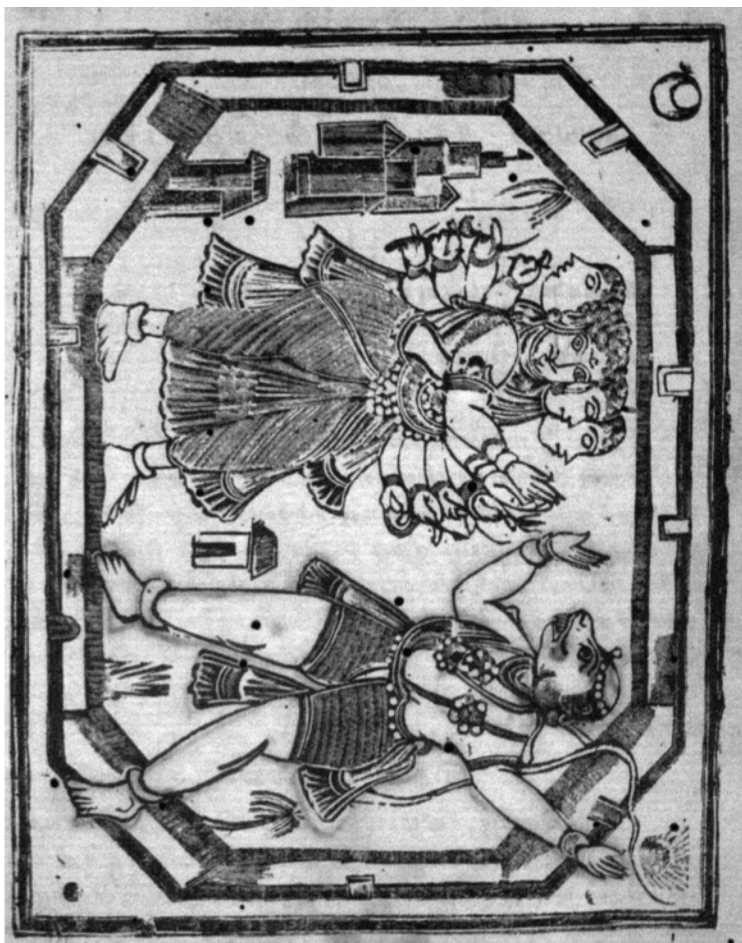
லங்கா ராட்சஸீந் தொப்ஸ பராக்கிரமம்.

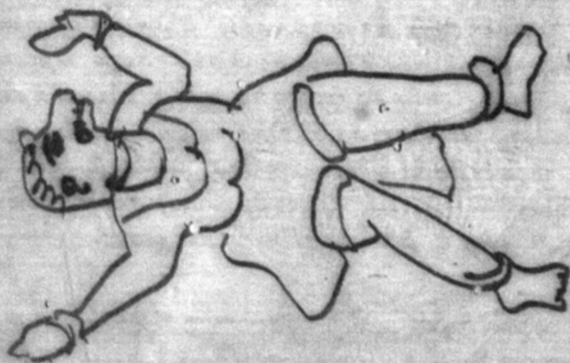
விலங்கலே யனையதோளில் வியனெடுஞ் சூலமேந்தி
விலங்கலையெடுத்தவண்ணல் வியன்பதியகத்திராவில்
விலங்கலே யின்றிவந்த வெறியன்யா ரென்றுரட்கோறும்
விலங்கனை யனுமன்றன்னை வியந்தடி பரவிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) மலையனையதோளில் மிகப்பெரிய சூலமேந்திய சிவனது மலையான கைலாயத்தை யெடுத்த பெருமையிற்சிறந்த எங்கள் ராவணமகாராசனது லங்காநகரத்துட் செல்லுதல் தகுதியன்றெனச் செல்லாமல் இரவில் (திருடனைப்போல) வந்த வெறியனே நீ யாவனென்றன லங்காநகர தேவதையான இலங்கணி என்பவளை ஓரே குத்திற் கொன்ற நீங்காத பராக்கிரமத்தினை யுடைய ஆஞ்சனேயரது புகழைக்கூறி அவரதடிமலர்களை வணங்கி வாழ்வோமாக-எ-று.

இதன் வரலாறு.

ஆஞ்சனேயர், ஏழாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணம் கருங்கடலைக்கடந்து இலங்கையையடைந்து பகலிற்சென்றால் விண்ணகலகம் விளையும் பிராட்டியி னிருப்பிடத்தைக் காணமுடியா தெனக்கருதி ஒரு மறைவிடத்தி

னுயர்ந்த இடத்திலிருந்து லங்கையினழகு முதலியவை களைக் கவனித்துச் சூரியனத்தமித்திரவு தோன்றியவுடன் ஒரு சிறிய வுருவுடனே அனேகுமாயிரம் அசுரர்களால் காக்கப்படுகின்ற லங்கையின் கோட்டை வாசலின் மதி லேறிக்குதித் துள்ளேசென்றனர் அங்ஙனஞ் செல்பவரை.

எட்டுத் தோளினையும் நான்கு முகத்தினையு முடைய வளும் மிக்க ஒளிபொருந்திய மலையனைய வுருவினளும் சுழலுங் கண்களை யுடையவளும் எதிர்த்துவந்தால் மூவுல கத்தையும் எதிர்க்கு மாற்றலுடையவளும் பொறுமையற்ற வளும் வேலும், வாளுஞ், சூலமும், தண்டமும், பாசமும், சங்கமும், கோலுங், குந்தமும், ஏந்திய கைகளை யுடையவ ளும் பொன்னுடை யுடுத்தவளும் நாகங்களஞ்சுமாறு பூமி யதிரநடப்பவளும் தயவற்றவளும் பஞ்சவன்னமான மே லாடை யுடையவளும் கடலிற்பிறந்த நல்ல நிறமமைந்த முத்துமாலை யணிந்தவளும் சந்தனக் குழம்பணிந்தவளும் கடூரமான ஒலியினையுடைய சொல்லினை யுடையவளும் மந் தார மாலை யணிந்த மகுடத்தினை யுடையவளும் ஆகிய இலங்கணி யென்பவள் இவர் செல்வதைக்கண்டு விரைந்து சென்று தடுத்து நில் என்று கூறி நின்றனள்.

அவளைக்கண்ட திருவடியும் வருகவருகவென்று எதி ரேகின்றனருடனே யவளவரைப் பார்த்து புகைதுன்றிய கண்களுடன்.

"ஆசாசெய்தா யஞ்சலைபோலு மறிவில்லாய்
சாகாமூலந் தின்றுழல்வரர் பாற்சலமென்னும்
பாகாரிஞ்சிப் பொன்மதிருவிப் பதையாதே
போகாயென்றாள் பொங்கணவென்னப் புகைகண்ணாள்."

என்றபடி, அடா, தகாதவேலை செய்தனை நினக்கறி விருக்குமோ இலைகளையும் வேர்களையுந் தின்னுஞ் சாதியா னவுனக்கு ரோஷமேது, இந்தநல்ல மதிலைத்தாண்டி, வந்தவழியே போய்விடு, என்றாள் அதுகேட்ட ஆஞ்சனேயர்.

"களியாவுள்ளத் தண்ணன் மனத்திற் கதமூழ்க
விளியா நின்றே நீநிலத்தின் வினையோர்வான்
அளியா லிவ்வூர்காணு நலத்திலணை கின்றேன்
எளியே னுற்றால்யாவ துனக்கிங் கிழவென்றான்." என்றபடி

உள்ளே சீற்றத்துடன் மாதே! யானிந்தவூரின் நீதி முறைகளை யறிந்து செல்லவந்தேன் யானுள்ளே செல்வதனாலுனக்கென்ன கெட்டுப்போகின்றது என்றனர் அது கேட்ட வவ்விலங்கணி யாவனடா நீ,யானுன்னைப் போவென்று சொன்னவுடன் போகாமல் எதிர்த்துப் பேசுகின்றனை திரிபுரதகனனு மிக்ககருளெய்த வஞ்சுவானுனைல் ஆசைப்பட்ட நீயெவ்வாறு செல்லுவாயென்று கூறிச்சிரித்தனள்.

இலங் சிரித்ததனைக் கண்ட ஆஞ்சனேயர் பற்காட்டிச்சிரியாது அவமதிச் சிரிப்பாகத் தம்முட் சிரித்தலைக் கண்டு, இலங்கணி என்னை யவமதித்துச் சிரித்தனை நீயா

வன் எவனாலனுப்பப்பட்டு வந்தனை நீயிறந்தன்றி யிவ்வூர் விட்டுப் போகாய்போலும் என்றனள் அதுகேட்ட இவர் இவ்வாறு நீ கூறியதனா லிவ்வூருட் புகுந்தன்றி யான்போகேன் என்றனர். இவர் கூறிய விம்மொழியைக் கேட்ட இலங்கணி.

"வஞ்சக் கொண்டான் வானரமல்லன் வருகாலன்
துஞ்சக் கண்டாலென்னை யிவன்சூழ் திரையாழி
நஞ்சங்கொண்ட கண்ணுதலே போனகுகின்றான்"
நெஞ்சங் கண்டே கல்லென நின்றே நினைவுற்றாள். என்றபடி.

ஆஞ்சனேயரது மனோபாவத்தைக்கண்டு சிலைபோல நின்று இவ்வாறு நினைத்தனள் இவன் வானரனல்லன் வஞ்சங்கொண்டவனா யிருக்கின்றான். இங்கருளெமன் வந்தாலுமென்னைக் கண்டஞ்சுவானிவனஞ்சாது விஷதாரனை சிவனைப்போல புன்முறுவல் கொள்கின்றான். ஆதலினிவனைச் சும்மாவிட்டுப் போகப்படாதுபோனால் இவ்வூருக்கிவனாற்றீங்கு நிச்சயமாக வுண்டாகும் என்றுகருதி வானரா! நீயே வெல்வாயென்று கண்களில் தீப்பொறி பறக்கத்தன் கையிலிருந்த அக்கினிச் சுவாலையினையுடைய சூலத்தினை அவர்மீது விடுத்தனள் மின்னல்போல வவளெறிந்த சூலமானது இவரெதிரே வருதலு மதனைப் பிடித்திரண்டாக வொடித்தெறிந்து அவள் கையிலிருந்த மற்றையாயுதங்களையும்பிடுங்கி ஆகாயத்தில் வீசியெறிந்தனர் தன்னாயுதங்களையிழந்தவவள் மலைகளை யெடுத்துக் கழங்காகவாடுந் தனது கையினாலோங்கி யோரடி யடித்தனள். அடித்தவுடனே

ஆஞ்சனேயர் அவளைப் பெண்ணெனக்கருதி வேறுவிதத்தி லொன்றும் புரியாமல்,

"அடியா முன்னமங்கை யணைத்து மொருகையால்
பிடியாவென்னே பெண்ணிவள் கொல்விற் பிழையென்று
ஒடியா நெஞ்சத்தோ ரடிகொண்டா னுயிரோடும்
இடியேறுண்ட நாகமெனப் பாரிடை வீழ்ந்தாள்" என்றபடி.

அவளதெட்டுக் கைகளையுந் தமது ஒரு கரத்தினால் பிடித்துக்கொண்டு மற்றொரு கையினால் அவள் மார்பின்மேலா ரறை யறைந்தனர் அவ்வறைபட்டு இடியேறுண்ட பாம்பினையொப்ப மயங்கிப் பூமியிலுயிருடன் விழுந்து பின்ன ரெழுந்து ஐயனே குரங்கின்கையால் யானடிபட்டுச்சாமன் றிருக்கருக் கழிவெனப் பிரமதேவன் முன்னாளென்னிட முரைத்த வண்ணமாயது என்று தேவமாதி னுருவெய்தி ஆஞ்சனேயரை வாழ்த்திப் பிரமனுலக மெய்தினாள் பெருகிய பானுக்குச் சிறுபிரையென இலங்கணியை வதைத்துத் தாம்வந்த காரியார்த்த மாஞ்சனேயர் சென்றனர்.

௯ - வது.

மஹாத்ரூப பராக்கிரமம்.

மருக்காட்டு மலர்மென்கூந்தன் மாதேவி மருண்டுநீரின்
னுருக்காட்டு வாயென்றோத வும்பர்காட் டவர்கள்காணு
வெருக்காட்டு முள்ளங்கொள்ள வேதியன் படைப்பிற்சாரா
வுருக்காட்டுமெனுமப்பேர்சொ னொருவனையுளத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) மணம்வீசும் மலரணிந்த கூந்தலினை யுடைய சீதாபிராட்டியார் நின்மொழியையான் நம்புதற்குக்கடலைக் கடந்த நினதுருவினையான் காணக்காட்டென்று திருவாய் மலர்ந்தருள அதனைக்கேட்டுத் தேவருங்கண்டு அஞ்சத் தக்கதாயும் பிரமசிருட்டியி லமையாததாயுமுள்ள தமது பெரியவுருவினைப் பிராட்டி காணுமாறு காட்டிய ஆஞ்சனேயரை யுளத்துள் வைத்துத் தியானிப்போமாக எ-று.

வரலாறு.

எட்டாவது பராக்கிரமத்திற் கூறியவண்ணம் இலங்கணியை வதைத் தூர்முழுதுந்தேடி யசோக வனத்திற் பிராட்டியைக்கண்டு அடிபணிந்து பெருமாள் பிராட்டியை யின்றி வருந்துந்திறமும் அவதாரமுதல் ராவணனெடுத்து வந்த நாளளவுமுள்ள ரகசியங்களையு முரைத்துக் கணையாழியை யளித்தனர் அளித்தவுடன் இவனுண்மையாக நம்பெருமானு லேவப்பட்ட தூதனென்பது மெய்யே அசுரமாயையென யாங்கருதியது தவறே ஆயினும் ஒன்று

இச்சிறிய வுருவத்தினை யுடைய விவன் நூறுயோசனை அகலமான கடலினை யெவ்வாறு கடந்து வந்திருப்பான் இவன் வைநதேயனல்லனே இவனுக்கிற கில்லையே நமதடியையும்பணிந்து நிற்கின்றான் இவனையேகேட்போம் என்று திருவுளத்தில் நினைத்து! மாருதி நீகூறியவனைத்து முண்மையேயானாலும் இந்த வுருவினையுடைய நீகடலை யெவ்வாறு கடந்தாயென்பதே யெனக்குள்ள பெரிய சந்தேகமச்சந்தேகந்தீரும்வண்ணம் நீகடல்கடந்தபோது கொண்டரூபம் மற்றொன்றானால் அதனையான் காணவிரும்புகின்றேனென்றருளிச்செய்தலும் அம்மொழியைக் கேட்ட ஆஞ்சனேயர் அன்னையே என்னைக் குறித்துத் தாங்கள் சந்தேகப்பட வேண்டாம் யான்கூறிய வனைத்தும் உண்மையே இதோ என்னுருவினையுங் காட்டுகின்றேன் என்று.

"சுட்டின னின்றனன் றொழுத கையினன்
விட்டுயர் தோளினன் விசும்பின் மேக்குயர்
எட்டரு நெடுமுக டெய்தி நீளுமேல்
முட்டுமென் றுருவொடு வளைந்த மூர்த்தியான்"

"செவ்வழிப் பெருமையென் றுரைக்குஞ் செம்மைதான்
வெவ்வழிப் பூதமோ ரைக்கின் மேலதோ
அவ்வழித் தன்றெனி னனுமன் பாலதோ
எவ்வழித் தாகுமென் றெண்ணு மீட்டதே"

"ஒத்துயர் கனகவான் கிரியி னோங்கிய
மெய்த்துறு மரந்தொறு மின்மினிக் குலம்
மொய்த்துள வாமென முன்னும் பின்னரும்
தொத்திய தாரகை மயிரின் சுற்றெலாம்."

"சண்டல மறிவொடு சடந்த காட்சியான்
விண்டல மிருபுடை விளங்கு மெய்ம்மையக்
குண்டல மிரண்டுமக் கோளின் மாச்சுடர்
மண்டல மிரண்டொடு மாறு கொண்டவே"

"எனில தொருகுரங் கீதன் றெண்ணலா
வானினை யனுமனை யமைய் நோக்குவான்
சேணுயர் பெருமையோர் திறத்த தன்றெனு
நாணுறு முலகெலா மளந்தநாயகன்"

"எண்டிசை மருங்கினு முலகம் யாவையும்
தண்டலி லுயிரெலாந் தன்னை நோக்கிவின்
அண்டமெழன் றதினுறை யமரர் யாரையுங்
கண்டனன் றானுந்தன் கமலக் கண்களால்"

"எழுந்துயர் நெடுந்தகை யிரண்டு பாதமும்
அழுந்துற வழுத்தலினி லங்கை யாழ்கடல்
விழுந்தது நிலமிசை விரிந்த தெண்டிரை
தழைந்தன புரண்டன மீனந் தாமெலாம்"

"வஞ்சியம் மருங்குலம் மறுவில் கற்பினள்
கஞ்சமும் புரைவன கழலுங் கண்டிலாள்
துஞ்சினா ரக்கரென் றுவக்குஞ் சூழ்ச்சியாள்
அஞ்சினே னிவ்வுருவ டங்குவா யென்றாள்." என்றபடி.

பிராட்டிக்குத்தமது பேருருவத்தைக் காட்டக்கருதி வணங்கியகையுடன் அகன்றதோள்களையும் அண்டமுகட்டின் முட்டாமல் வளர்ந்த திருமேனியையும் ஐம்பெரும் பூதங்களினு மகன் றுயர்ந்த வுருவினையும் மேருவிலுள்ள மரங்களில் மின்மினிக்குலந் தொத்திக் கிடந்தாற்போல

நட்சத்திரங்களாற் சூழப்பட்ட ரோமங்களையும் உலக் விளக்கான சந்திரசூரியர்களின் இரண்டுமெண்டலங்களையும் மாறுபடுத்துகின்ற குண்டலங்களையும் உலகளந்த பெருமாளும் வெட்கத்தக்க பெரியதன்மையையும் உடைய உருவமாக நிமிர்ந்துநின்று தமது கண்களாலனைத் துலகங்களையும் கண்டனர் இவர்காலடிகள் புதைந்து கடனீரானது மேற்பொங்கி மீனனைத்தையுங்கரையிலாக்கின இத்தகைய பேருருவினை வஞ்சியங்கொடியிடைப் பிராட்டியார் தமது கண்களாற் பார்த்தார்கள் பார்த்தவர்கள் ஆஞ்சனேயரது காலினடிப்புறங்கூட நன்கு கண்டிலர் அவ்வளவு பெரிய தோற்றமாக நின்றனர் பின்னர் பிராட்டியார் திருவுளத்தி லினியரக்கர்கள் மாண்டார்கள் இனி நக்துயரமொழிந்தது எனநினைத்து எனக்குப்பயமாக விருக்கின்றதாதலி னிவ்வுருவினை அடக்கி முன்னுருவாதி யென்றருளிச்செய்தனர் பேருருவங்காட்டுதலாலும் பராக்கிரமரான திருவடி தமது முன்னுருவாக அடங்கிநின்றனர் பிராட்டியுமஞ்சுந்திறத்த வுருவங்கொண்டமையானு மத்தகைய வுருவினைக் கண்டா ரெல்லா மஞ்சுவராதலானும் பிறரை யாக்கிரமித்த வுருவமாதலானும் இஃதுருக்காட்டு பராக்கிரமமாயதென்க.

௰ - வது

துருமத்வமிச பராக்கிரமம்.

அழிதகனென பொல்லா வரக்கனுக் கிதுவுமொன்றே
வழிபடு தேவானுளை வருத்தின னிருத்தற்கேற்ற
வெழிலுறு மேடையாதி யெய்தியவசோக மென்னும்
பொழிலினை யிறுத்தவீரன் பொன்னடியகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பாவியான பொல்லாத அரக்கனுக் கிதுவு மொன்றேயென்று நாம்வணங்குந் தேவியான ஜானகியை உபத்திரவித்த ராவண னிருத்தற்குத் தக்கவா றமைத்துள்ள மேடையாதிகளை யுடைய அசோக வனத்தினை அழித்த பராக்கிரமரான ஆஞ்சனேயரது பொன்னனைய திருவடிகளை உள்ளத்தில் வைப்போமாக எ-று.

இதன் விவரம்.

ஒன்பதாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணம் பிராட்டியார் தாணத்தமது பேருருவினைக்காட்டிய ஆஞ்சனேயர் பெருமாட்டி யளித்த சூளாமணியைப் பெற்றுப் பிராட்டியிடம் போய் வருகின்றேனென் றுத்தரவு பெற்றுராய்த்திரும்பி அச்சோலையிற் சிறிது தூரம்வந்து தமக்குள் நாமித்தனை தூரம் வந்து ராவணனைக்கண்டு அவனுக்கு நற்புத்தி புகட்டாதுபோதல் தகுதியன்றும் ஒரு நிமித்தமுமில்லாமல் அம்மூடாத்மாவை நாஞ்சென்று காணுதலுமழகன்றும் அரியபெரிய கொடிகள் செடிகள் மரங்கள் தாமரையோடைகள் மணன்மேடுகள் கட்டுமலைகள் முதலியவைகளை யுடைய இவ்வனத்தினை யழித்து அது காரண

மாகச் சண்டையை யுண்டாக்கி ராவணனைக் காணலாம் நாம் இங்கு வந்து செல்வதற்கிது வோரடை யாளமாக இருக்குமன்றோ என்று கருதி அவ்வனத்தினை அழிக்கத் தொடங்கியவர் ஒரு பெரிய வுருவங்கொண்டு இராவண னுக்கு அதிக பிரியமான அவ்வனத்தினைச் சின்னபின்னஞ் செய்தனர். உயர்ந்த மரங்களையெல்லாம் பிடுங்கி ராவண னுக்கு ஆகாயத்திலும் ஒரு சைத்திரவன முண்டென்று கண்டார்கருதும் வண்ணம் நல்ல நவரத்தின மயமாகவும் சொர்னகாந்தி யுள்ளவுமான அரிய பெரிய மரங்களையெல் லாம்பிடுங்கி மேலெறிந்து அடியோடு நாசஞ்செய்து அவ் வசோகவனத்தினை வெறுந்தரையாகச் செய்தனர்.

பிராட்டி யெழுந்தருளி இருந்த சிம்சுபா விருக்ஷ மொன்று தவிரவுள்ள மரங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்து.

"தாழிரும்பொழில்களெல்லாந் துடைத்தொருதமியனின்றான்
வழிஞெடேழுநாளு மளந்தவ னெனவுமானான்
ஆழியி னடுவணின்ற வருவரைக் கரசுமொத்தான்
ஊழியினிறுதிக்காலத் துருத்திரமூர்த்தியொத்தான்" என்றபடி

ஆஞ்சனேயர் உலகளந்த பெருமாளையும் கடனடுவ ணின்ற மலையரசான மைநாகத்தையும் உலகமழியு நாளி லுருத்திர மூர்த்தியையும் போலவும் நின்றனர் உடனே காவலாளிகள் பரபரப்புடன் ஓடிவந்து சண்டை செய் தார்கள் அவர்களையெல்லாம் ஆஞ்சனேயர் வெகுலேசாகக் கொன்று அச்சோலையிலுள்ள ஒருபெரிய மண்டபத்தினை அடியோடு பெயர்த்து இலங்கா நகரத்தி னனேகபாக மழியும்படி யெறிந்து ஊழிகாலத்துக் கடலொலியு நாண வீரகர்ச்சனை செய்து நின்றனர்.

௧௧ - வது.

கிங்கரத்தொம்ச பராக்கிரமம்.

செங்கணி லுதிரஞ்சிந்த சேகுளத் திலகவைவே
லங்கையிலமர்க் கூர்க்கோட் டரியின மென்னத்தன்னுங்
கிங்கரர் தம்மையெல்லாங் கிடைத்தடித் துயிரைமாய்த்த
துங்கனை யனுமப்பேர் கொடியனைத் துன்னிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) செவ்விய கண்களிலுதிரஞ்சிந்தவும் வைரமனத் திற்றுலங்கவும் கூரிய வேல்களழகிய கைகளிற் பொருந் தவும் கூரிய சிகரங்களையுடைய மலைகளைப்போல வந்த ராவணகிங்கரரனைவரையும் அடித்துக்கொன்ற வீரமுடை யவனுமாரென்று பெயரமைந்த பரிசுத்தரான ஆஞ்சனேய ரையடைந்து வாழ்வோமாக-எ-று.

இதன் வரலாறு.

பத்தாவது பராக்கிரமத்திலுரைத்தவண்ணம் ராவண னுடைய அசோகவனத்தை யழித்தங்கிருந்த காவலாளர் களையுங்கொன்று மணிமண்டபத்தைப் பெயர்த்து நகரு ளெறிந்து நகரத்திற்பல பாகத்தினைப் பாழ்படுத்தி வீர கர்ச்சனை செய்துகொண்டு ஆஞ்சனேயர் நின்றகாலத்து வனபாலர்களாற் சங்கதி யுணர்ந்த தசக்கிரீவன் தனது போர்வீரர்களான அநேகர்களைப்பார்த்து நீங்களப்புல்லிய குரங்கைக்கொல்லாமற் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்களென் றனுப்பினன் அவர்களும் அவனாணைப்படி ஆஞ்சனேயரை நாடிவந்தார்கள் வந்தவர்களைத் தகையறொன்னில்.

"நானில மதனிலுண்டு போரென நீவிலினக்சொல்
தேனினுங் களிப்புச்செய்யுஞ் சிந்தையர்த் தெரித்துமென்னின்
சானினும் பெரியரோசைக் கடலினும் பெரியர்கீர்த்தி
வானினும்பெரியர்மேனி மலையினும்பெரியர்மாதோ" என்றபடி

இந்தப்பூமியி லெங்கேனுந் தங்கட்கொரு சண்டை யுளதென்று கேள்விப் படுவார்களாறு லக்ஷதன்னுர்க்குத் தேனினு மினியதாகுமேயன்றிக் கசப்பாகாது; ஆரவாரஞ் செய்வாராயினுழிய கடலும் நாணத்தக்கதாகும்; வெற்றி பெற்றமையா லவர்களடைந்திருக்குங் கீர்த்தி வானவெளி யினும் பெரியதேயாகும்; இவர்களுடற் பருமனுக் கெந்த மலையையு மீடுசொல்ல முடியாது; எதிர்ப்பவர்கள் தம்மின மான அசுரராயினும் அல்லது தேவராயினும் இவரன்றி யுள்ள யாவராயினும் தடையின்றி யவர்களை வெல்லுந்திற மன்றித்தோற்குந் திறமிதுகாறுமில்லாதவர்கள்; இடையிற் கட்டப்பட்ட வாளினையும் மார்பிலிட்ட கவசத்தினையும் காலிலணிந்த வீரக்கழலினையும் திசையளவும் பூரித்த தோள்களையும் மேகங்களைத் தடவாநின்ற கைகளையும் அண்டமுகட்டைத் தொட்ட முடிகளையும் மலைகளைப் பந் தாடுங்கால்களையும் மேகங்குமுறுவது போலவும் பேரிகை தொனிப்பதுபோலவுந் தொனியாகப்பேசும் பேச்சினையும் தேவாசுரர்களால் விடப்பட்ட ஆயுதங்கள் பட்டுத்தழும் பேறிய தோள்களையும் மார்பினையும் யானைகளைச்சிறுபழம் போல்வெடுத்து அடுக்கடுக்காக விழுங்கும் வாயினையும் இரண்டிளம்பிறைபோல விளங்குங் கோரைப்புற்களையும் தீப்பொறிபறக்குங் கண்களையும் சக்கரங்கள், உலக்கைகள்

கலப்பைகள், வாட்கள், கேடகங்கள், சங்கங்கள், முத்கரங்கள், பிண்டிபாலங்கள், வேல்கள், சூலங்கள், தங்கபத்திரங்கள், வச்சிரங்கள், வில்லுகளம்புகள், எழுக்கள், மழுக்கள், குந்தங்கள், கழுக்கடைகள் முதலிய ஆயுதங்களை யேந்திய கைகளையும் உடையாராய் நமது வீரமெல்லாம் வாளாபோமாறு நம்மை இராவணன் ஒருசிறு குரங்கின்மீது சண்டைக்குப் போகச்சொன்னானே யென்று நாணுமுள்ளத்தினை யுடையவர்களாய் ஒருவர்முதுகில் ஒருவரிடித்துக்கொண்டு வாயுவேக மனோவேகங்களும் பின்னிடும்வண்ணம் முரசம் முதலிய வாத்தியகோஷத்துடன் அசோகவனத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு கர்ச்சனை செய்ததனைக்கண்ட ஆஞ்சனேயர் சிறிது நகையுடன் ஒரு பெரியமரத்தினை வேருடன் பிடுங்கிக் கையிலேந்திச் சுழற்றிக்கொண்டு அவர்களின் வருகையை யெதிர்பார்த்து நின்றனர்.

இவரதந் நிலையைக்கண்டவரக்கர் இவன்தான் இவன்தானென்று கூறிக்கொண்டே கிட்டநெருங்கித் தங்கள்தங்கள் கைகளிலிருந்த ஆயுதங்களால் தாக்கினார்கள் ஆஞ்சனேயர் அவ்வனைவரையும் கையிற்பிடித்த மரத்தினாலேயே லேசாக வடித்துக் கொன்றனர் மலைகள் நிலைபெயர்ந்து விழுந்தாற்போல அனைவரும் விழுந்துமாண்டனர். இது கண்ட தேவர்கள் சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

௧௨ - வது
சம்புமாலிசங்கார பராக்கிரமம்.

தும்பியை முதலபல்ல துணைப்படை சூழவெய்தி
யம்பினைவேலைவாளை யசைத்தமர் புரிந்த பொல்லாச்
சம்புமாலியை வதைத்துச் சயவொலி காட்டிநின்ற
நம்பியை யனுமன் றன்னை நயர்தடி யடைந்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) யானைகள் முதலிய பல சைனியங்கள் சூழ்ந்து வராநிற்பச் சென்று அம்பும் வேலும் வாளுமுதலிய விடுத்துப் போர்புரிந்த கொடிய சம்புமாலி யென்பவனைச் சங்கரித்து வெற்றிக் குறியாக வீரகர்ச்சனை செய்து அசோக வனத்தில் நின்ற புருடருட்சிறந்த ஆஞ்சனேயரது பொன்னடிகளை விரும்பி வாழ்வோமாக.-எ-று.

இதன் விவரம்.

பதினோராவது பராக்கிரமத்திலுரைத்தவண்ணம் கிங்கரர்களை வதைத்து வீரகர்ச்சனை செய்துநின்ற ஆஞ்சனேயரைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வரும்வண்ணம் அதிவீரதீர சூரனன சம்புமாலியை இராவணனனுப்பினன் அவனே இராவணன் கோபமே யோருருக்கொண்டனைய வன் அத்தகையோன் பல்லாயிரம் யானைப்படைகளும் பல்லாயிரங் குதிரைப்படைகளும் அனேகங் கோடிக் காலாட்படைகளும் அநேகமாயிரந் தேர்ப்படைகளும் புடைசூழ்ந்து கொடிகளுடனுங் குடைகளுடனுஞ் சாமரைகளுடனும் முரசவாத்தியங்களுடனும் ஒரு பெரிய தேரின்மீது

சம்புமாலியென்பவன் வருதலை ஆஞ்சனேயர்கண்டு அவன் போர் தமக்கொரு விளையாட்டாகக்கருதி ஆங்குக் கட்டப் பட்டிருந்த நவரத்தினமயமான தோரணக்கம்பத்திலேறியி ருந்து மேகவொலியும் திரைகடலொலியும் தாழ்ந்தனவாக வும் அலையுறைபாம்புகள் அச்சங்கொள்ளவும் அசுரருந் தேவரு மஞ்சவும் வீரகர்ச்சனைசெய்து திக்கஜங்களும் யம னும் உள்ளந் திடுக்கிடவும் வானிற்கோடாது காணப்படு கின்ற நட்சத்திரங்களெல்லாம் பலபலவென் றுதிரவும் நிமிர்ந்து தமது இருதோள்களையுந் தட்டினார் அவ்வோ ச்சையைக் கேட்ட அசுரர் தாமுங் கர்ச்சனை புரிந்தார்கள் அங்ஙனங் கர்ச்சனை புரிந்தாரைச் சம்புமாலி யணிவகுத்து நிறுத்திப் போர்புரியச் செய்தனன், அவர்களும் அவனுத் தரவின் வண்ணம் கொம்புகள் சங்குகள் முதலிய வாத்தி யங்களை முழக்கிக்கொண்டு தங்கள் கையாயுதங்களை அவர் மீது விடவேண்டு முறையில் விடுத்துப் போர்புரிந்தனர்.

அதுகண்ட ஆஞ்சனேயர் தன்கைகளால் அவர்கள் விடுத்த அம்பு சூலம் வேல் ஈட்டியாதிகளைத் தட்டியெறிந் தும் சிலவற்றைப் பிசைந்து தூள்படுத்தியும் நாசஞ்செய் து கீழே குதித்து அங்குக் கிடந்த ஒரு எழுவென்னுந் தண்டத்தை யெடுத்து அங்கு மிங்குமாகத் தாவி,

"இருந்தன னெழுந்தன னிழிந்தன னயர்ந்தான்
திரிந்தனன் புரிந்தன னெனஙனி தெரியார்
விரிந்தவர் குவிந்தவர் விலங்கினர் கலந்தார்
பொருந்தின நெருங்கினர் களம்படப் புடைத்தான்" என்றபடி

அனைவரையு மடியடியெனவடித்து நாசஞ்செய்தலும் இவரடித்த வடியால் யானைப்படைகளும் குதிரைப்படைகளும் தேர்ப்படைகளும் காலாட்படைகளும் நாசமாயின முன்னணிப்படை யிவ்வாறு நாசமானவுடனே அதன்பின்னணிப்படையைச் சம்புமாலியேவினன் அப்படைஞரும் வந்துபொருதார்கள் அங்ஙனம்பொருதாரை ஆஞ்சநேயர்,

"கரிகொடு கரிகளைக் களப்படப் புடைத்தான்
பரிகொடு பரிகளைத் தலத்திடைப் படுத்தான்
வரிசிலை வயவரை வயவரின் மடித்தான்
திரைமணித் தேர்களைத் தேர்களி னிரைத்தான்." என்றபடி

யானைகளை யெடுத்து யானைகண்மீ தடித்துங் குதிரைகளைப் பிடித்துக் குதிரைகளின் மோதியும் தேர்களை வாரித் தேர்களின்மீ தெறிந்தும் காலாட்களைப் பிடித்துக் காலாட்களை யடித்தும் நாசஞ்செய்தனர். அன்றியும் வாட்போர் புரிவான் வந்தவர்களை மூளைமுதலிய குழம்பி ரத்தம்வடியக் குத்திக் கொன்றனர். அன்றியும் மல்யுத்தம் முதலிய செய்வான் வந்தவர்களைக் காலாலுதைத்து மிதித்துக் கொன்று அச்சோலை முழுதும் பிணக்காடாக்கினர்.

இவ்வாறன்றியும் குதிரைகள்மீது குதித்தும் யானைகள்மீது பாய்ந்தும் தேர்கள்மீது பாய்ந்தும் அவைகளை நாசஞ்செய்து அப்போர்க்கள முழுதிலும் அரசராணைபோலவும் ஞானிகளுள்ளம் போலவும் வேசையர் நினைவுபோலவும் காற்றூடிபோலவும் திரிந்தனர். ஸ்ரீமந்நாராயணனது சரணாரவிந்த ஸ்மரணையுடைய பரமபாகவதர்கள் அந்தப்

பகவானது விபூதியைப் பெறுவாரென்பதை உண்மையாக வங்கு விளக்குபவரைப்போல,

> "அண்ணலவ் வரியினுக் கடியவ ரிவன்சீர்
> நண்ணுவ ரெனும்பொரு ளையமறத் தெரிப்பான்
> மண்ணினும் விசும்பினும் மருங்கினும் வலித்தார்
> கண்ணினு மனத்தினுந் தனித்தனி கலந்தான்."

என்றபடி அப்போர்க்கள முழுதுந் தாமாகவே விளங்கி யானைகளைக் கைகளிலிட்டுக் கசக்கிப்பிழிந்து நாசஞ்செய்து எல்லாச் சேனைகளையும் கொன்றவுடன் சம்புமாலியென்பவன் ஒருவனே நின்றனன், நின்ற சம்புமாலியி னெதிரேசென்று அடா உடன்வந்தாரைக்காக்கு மாற்றலற்றவனே போர்புரிகின்றாயா ஓடிப்பிழைக்கின்றாயா என்று கேட்டவுட னன்னோன் கடுங்கோபங்கொண்டு தனது வில்லில் நாணியேற்றிட்டு அநேக நூறுபாணங்களை ஆஞ்சநேயர்மீது விடுத்தனன். அவர் அவையனைத்தையும் எழுவாயுதத்தா லடித்தொடித் தெறிந்தனர். அதுகண்ட சம்புமாலி அவர்கையிலிருந்த எழுவினை அம்பு விடுத்தொடித்து அவர்மீது அம்புகளை விடுத்தனன் உடனே அதிக சீற்றத்துடன் ஆஞ்சநேயர் ஒரேபாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அவன் கையிலிருந்த வில்லினைப் பறித்துக் கழுத்தில் மாட்டியிழுத்துத் தலையையறுத்துத் தள்ளிக் குதிரைகள்மீது குதித்தவைகளையுங் கொன்று சாரதியையும் உதைத்துக் கொன்று தேரினையுந் தூள்தூளாக உடைத்து நாசஞ்செய்து எதிர்ப்பாரொருவருமின்மையால் முன்போல தோரணக்கம்பத்தி லேறியிருந்தனர்.

பஞ்சசேனபதித்வம்ஸபராக்கிரமம்.

சேனைத்தலைவர்கள் பல்லோர் செறிந்திடச் சேமத்தேர்கள்
கானுற்ற கிரிகள்பேர்ந்து கடுகிய தென்னப்போத
மானத்தி னமரரஞ்ச மன்னிநின் றடற்றும்பொல்லாச்
தானைத்தலைவரை வதைத்த தடக்கைமாருதியைத்தாழ்வாம்.

(இ-ள்.) உபசேனபதிகள் அநேகர் நெருங்கிவ்ராநிற்க வுஞ் சேமத்தேர்கள் மரங்கொடி செடியாதிகளையுடைய வனமடர்ந்த மலைகள் நிலைபெயர்ந்து வருமாறு வராநிற்ப வும் எய்திச் சுவர்க்கவாணரான தேவர்கள் கண்டஞ்சும் வண்ணம் போர்புரிந்த பொல்லாத பஞ்சசேனபதிகளைச் சங்கரித்த தீர்க்க பாகுக்களையுடைய ஆஞ்சனேயரடிமலர் களை வணங்குவாம்.

விவரம்.

முன் பன்னிரண்டாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணம் சம்புமாலியை வதைத்துப் பொன்னுலகினின் றும் ராவணன் கொண்டுவந்து நட்டுள்ள தோரணக்கம்பத் திற்பாய்ந் தின்னம் வருவோர் யாவர் என்று எதிர்பார்த்த வராக ஆஞ்சனேயர் இருந்தகாலத்தில் ராவணனவன் பஞ்சசேனபதிகளான கொடிய வசுரத்தலைவர்களை ஆஞ்ச னேயரைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வருமாறனுப்பினன்.

இராவணனாணையை யங்கீகரித்த அவர்களும் அநே கம் தேர்கள் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்கள் முதலிய படைகளுடன் அசோகவனத்தினை யழித்துத் தோரணக் கம்பத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பராக்கிரமரான ஆஞ்ச னேயரைக் கண்டு தமது சைனியங்களை யவர்மீ தேவினர்

V.S.

கள். அவர்களும் முறையே முரசுமுதலிய முழக்கத்துடன் ஆரவாரித்துச் சென்று அம்புமுதலிய ஆயுதங்களை அவர் மீது விடுத்தனர் ஆஞ்சனேயர் தமதுரோமங்களைச் சிலிர்த்துக்கொண்டு தூங்குபவரைப்போல சிறிதுநேரமிருந்தனர் அவர்கள் விடுத்த ஆயுதங்களெல்லாம் மயிர்ச்சிலிர்ப்பினாற் சிதறிவிழுந்தன. அதுகண்டு அசுரர்கள் கடுங்கோபத்துடன் முன்னினுமதிகமாக ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்துப் போர்புரிந்தனர்.

பின்னர் ஆஞ்சனேயர் முன்னரிற்போல எழுவாயுதமேந்தி அவ்வசுர சேனைகளையெல்லாம் அடித்துக் கொன்றனர் சேனையனைத்து நாசமானவுடனே சேனாபதிகளான ஐவருமெதிர்த்து ஒவ்வொருவரும் ஆயிரம் ஆயிரமம்புவிடுத்துப் பொருதனர் பொருதகாலையில் ஆஞ்சனேயர் அவ்வம்புகளைக் கைகளாற் றட்டியெறிந்து ஐவரிலொருவன்றேரைத் தூளாக்கினர் உடனேயவன் ஒருவாளினால் ஆஞ்சனேயரை வெட்டினான் அவர் அவ்வெட்டினை எழுவினாற் றடுத்து வாளினையொடித் தெறிந்தனர் வாள் ஒடிந்தவுடனன்னான் மீட்டும் விற்போர்புரிந்தனன் பின்னர் எழுவினால் வில்லினையும் நாசஞ்செய்தனர் உடனே யவனொரு மலையையெடுத்திவர்மீ தெறிந்தான் இவர் எழுவினாலேயே யம்மலையைத் தூளாக்கி யதனைக்கொண்டே அச்சேனாபதியையடித்துக் கொன்றனர்.

உடனே மற்றைய நான்குபேர்களும் விற்களை வளைத்து ஆஞ்சனேயரது தோள்களிற் படும்படி அம்புகளை விடுத்தனர் அவைகளை யவர்கைகளாற் றட்டியெறிந்து ஒருபெருங்

கல்லினையெடுத் தவர்கள்மீது விடுத்தனர். அவர்களதனை அம்புகளா லுடைத்தெறிந்தனர் அதுகண்ட மாருதி கோபங்கொண் டொருவனுடைய தேரினையெடுத்து ஆகாயத்திலெறிந்தனர் மேற்சென்ற தேர்விசை யொடுங்கிக் கீழ்விழுவதன்முன்னர் அதனிலிருந்த அசுரன் கீழே குதித்தனன் அவன் தரையிற்குதித்தலைக்கண்டு அவன்மீது தாம்குதித்து அவனைக் கீழேதள்ளி நன்றாய் மிதித்துக் கொன்றனர் அதுகண்ட எஞ்சிய மூவரும் விரைவாக நெருங்கி இனியெங்கே போகப்போகின்றனை யென்று அஸ்திரவருஷம் பெய்து போர்புரிந்தனர் அதுகண்ட ஆஞ்சனேயர் தம்திரண்டு கரங்களையும் நீட்டி யவர்கள் மூவரிலிருவர் தேர்களையெடுத்து இருபுறத்திலும் அணைத்துக்கொண்டு வானிலெழுந்தனர் இவரிருபுறத்திலும் அணைத்தவுட னந்தவிரதங்கள் பொடிபொடியாகப் பொடிந்து குதிரைகள் சாரதிகள் முதலியவுமழிந்து நாசமாயின வாதலும் இரண்டசுரர்களும் தப்பித்தவர்களாய் ஆகாயத்தில் நின்று இவருடன் பொருதனர் பொருதவர்களின் கைகளிலிருந்த விற்களை ஒடித்து அம்பறாத்தூணி வாள் முதலியவைகளை நாசஞ்செய்தனர் உடனேயவர்கள் இவருடன் மல்லுயுத்தம் புரிந்தனர் இவர் அவ்விருவரையும் ஒவ்வொருகுத்தி லுயிரை வாங்கி யமலோகஞ்சேர்த்து வானில்நடக்கும் இச்சண்டையென்னாகுமோவென்று தேரினின்று பார்த்த மற்றைய ஐந்தாவது சேனாபதியின் தேரின்மீது ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்தனர் பாய்ந்தவுடனே தேருடன்தானும் நாசமெய்தினன் இதனைக்கண்ட வானவர்கள் மகிழ்ச்சியெய்தினார்கள்.

௧௪ - வது.

அக்ஷயமர்த்தன பராக்கிரமம்.

கொண்டலிற் கரியமேனிக் குனிசிலை யசுரவெள்ள
மண்டியொன் றருகிற்சூழ மறலியு மஞ்சுமாற்றால்
அண்டிநின் றடுபோர்செய்த வட்சயன் றன்னையட்ட
திண்டிறல் வாயுமைந்தன் திருவடி யிணைகள்போற்றி

(இ-ள்.) சூல்வாய்ந்த மேகத்தினுங் கரிய உடலினையுடையவர்களும் வளைந்த வில்லினை யுடையாருமாகிய அசுர சேனைகள் ஒருவெள்ளக் கணக்காக நெருங்கி அருகிற்சூழா நிற்ப யமனுமஞ்சும் வண்ணம் நெருங்கிநின்று கொலைக்குரிய சண்டையைச் செய்த அக்ஷயனென்னு மசுரனைக் கொன்ற மிக்க வன்மையினையுடைய வாயுகுமாரரான ஆஞ்சநேயர தழகிய உபயசரணங்களுக்கு நமஸ்காரம் என்றவாறு.

விவரம்.

பதின்மூன்றுவது பராக்கிரமத்தி லுரைத் தாங்குப் பஞ்சசேனாதிபர்களான அசுரவீரர்களைக் கொன்ற வீராதி வீரரான ஆஞ்சனேயரைப் பிடித்துவரும்படி கருதி நான்கு லக்ஷத்துப் பன்னீராயிரம் தோழர்களுடனும் ஒருவெள்ள மென்னுங் கணக்கினையுடைய சைனியங்களுடனும் தேவ ராசனுக்குரிய ஒரு பாரிய தேரின்மீது ஆரெனக் கிணையெனப் பேரி, மத்தள, பூரி, காகள, சங்க, படக, முரஜ மாதிய வாத்திய கோஷத்துடனும் வில், வேல், வாள், தண்ட,

சூல, பிண்டி பால, முசல, தோமர, முசுண்டி, கப்பண, பாச வங்குசமாதி யாயுதங்களை நிரப்பிய அநேகமாயிரந் தேர்களுடனும் இருகண்களினுஞ் செவப்புநிறந் ததும்ப மகுடஹார கேயூர கடக கங்கண கவசமாதிய வாபரண பூஷிதனாய் தன் தந்தையைப் பார்த்து எந்தையே? நமது சைனிய வீரர் முதலியவர்களைக் கொன்ற வீரமுள்ள அக் குரங்கினைத் தேவரீராணைப்படி கொல்லாது பிடித்துக் கட்டி நிராடங்கமாக இங்குக் கொண்டுவருவேன் அக் குரங்கு மாயாசாலங்களை யுடைய தேவனாயினும் சரி பண் டிரணியனை வச்சிரத் தூணின்வழி யெய்திக்கொன்ற உக் கிரநரசிங்க மானாலுஞ்சரி யானதனைப் பிடித்து வருகின் றேனென்று சபதங்கூறி இராவணன் மைந்தனான அட் சய குமாரனென்பவன் விரைந்து வந்து, தோரணக் கம் பத்தி லேறியிருந்த ஜயவீர ஹனுமந்தரைப் பார்த்து சிரித்து இந்தக் குரங்குதானே இதனையிதோ பிடித்து விடுகின்றே னென்று 'அவர் திறமறியாது கூறுவதனைக் கேட்ட சாரதியானவன், அவனைப் பார்த்து அழகிற் சிறந்த அண்ணல்! இதனைக் குரங்கென்று நினைத்து அவ மதிக்கவேண்டாம் பூண்டு குரங்காகிய வாலியினிட மகப் பட்டு உயிர் தப்பிவந்த லங்காதிபனை நினைத்துக் கொள் வீராக. அதோ ரத்தமழை பெய்கின்றது தேர்களில் துஷ்டபக்ஷிகளான காகங்கள் முதலியன சண்டையிட்டு விழுகின்றன வீரர்க ளணிந்துள்ள ஆபரணங்களெல் லாம் கறுத்துக் காணுகின்றன. மண்காற்று வீசுகின் றது ஒவ்வொருவரு மணிந்துள்ள மணமாலைகளினுந் துர்க்

கந்தம் வீசுகின்றன, தேவரீர் முகமும் நிறமாறி யிருக்கின்
றது, யானைகளு மதநீரடங்கினவையாக நிற்கின்றன, இவை
களை யுற்றுப்பாரும் இவைகளால் அபஜயமுண்டாகுமென்
பது திண்ணம் ஆதலின் விரைந்து நகரஞ்சென்று மற்
றொருமுறை வருவோம் கொடியாடையு மறுந்து வீழ்ந்
தது என்றுகூறி யதனையும் பொருட்படுத்தாது நீ இவை
களையெல்லாமெனக் குரைக்கவேண்டாம் ரதத்தினை முறை
யாக ஓட்டு ஒரு குரங்கைப் பிடித்தற்கு இத்தனை யாலோ
சனையா என்று கர்ச்சனைசெய்து தன் சைனியங்களைப்
பார்த்து இக்குரங்கைப் பிடியுங்கள் என்றான் உடனே
அவர்கள் கல்லென்னும் மெக்கடலொலியும் இடியொலியு
நாண வெழுமுரசொலியுஞ் சிற்றொலியென்னுமாறு பொற்
றையக் தோள்தட்டிக் கர்ச்சித்து அம்புமுதலிய ஆயுதங்
களா லஞ்சனாசூனுவை அதிவீரபராக்கிரம பானுவையடித்
தார்கள். இங்ஙனமடித்த அசுர சைனியங்களைக் கண்டு
மிகவு மகிழ்ச்சிகொண்டு தோரணக் கம்பத்தினின்றுங்
கீழே குதித்து ஆட்டுமந்தையிற் புலி புகுந்தாற்போல
புகுந்து அசுர சேனைகளைக் கொல்லத் தொடங்கினர் கீழி
றங்கிப் போர்புரிவதனைக் கண்ட வசுரர் விரைவிலெளி
தாக வவரைப் பிடித்துவிடலாமென்று கருதி ரதங்களை
யவர்மீது மோதும்வண்ண மோட்டினார்கள் அவைக ளவ
ருதைத்த உதைகளால் அச்சுமச்சு குத்துக்கால் கூவிரஞ்
சக் கரமுதலிய வனைத்தும் பொடிப்பொடியாகி அழிந்
தன யானைகளையேவினர் முட்டவந்த யானைகள் கிட்ட
வந்தவுடன் எட்டியுதைத்துக் கொன்றனர். கூட்டங்கூட்

டமாக வந்த குதிரைப்படைகளை அதிருங்குரலுடைய யானைகளை வாரியெறிந்து நசுக்கிக் கொன்றனர். அணி யணியாக வந்த துணிவுடைச் சேனைகளை மணிகட்டிய வாலாலடித்துக் கொன்றனர். சேனாபதிகளாநின்று சோனு மேகம்போல அம்புவிடுத்து வம்பு விளைத்தவர்களை யெல் லாம் எட்டியுதைத்தும் கட்டி அடித்தும் காலான் மிதித் தும் வாலால் வலித்தும் கையாற் பிசைந்தும் கொன்று குவித்தனர். உடனே நான்குலக்ஷத்துப் பன்னீராயிரந் தோழர்களுடன் அக்ஷயனெதிர்த்துச் சங்கநாத சிங்க நாதங்களாற் கடலொலியை யடக்கிப் பற்கடித்து விற் பிடித்துப் பாணங்களை விடுத்துப் போர் புரிந்தனன். சாணைபிடித்துத் தைலமூட்டி மெழுகுழுணல் தேய்த்துப் பளபளப்பாக்கி வைத்துள்ள கூரிய நாராசபாணம் பதும முகபாணம் அர்த்தசந்திர பாணமுதலிய பாணங்களை விடுத்துக் கடும்போர் புரிந்த அக்ஷயனையும் அவன் தோழர் களையுங் கண்டு சீற்றங்கொண்டு வெடியுமிடியு நாணத் தோள்கொட்டி யாஞ்சனேயர் அங்குக்கிடந்த ஒருபெரிய எழுவாயுதத்தினை யெடுத்துச் சுழற்றி அக்கோடி யசு ரர் குமாரர்களையுஞ் சிங்கம் யானைமத்தகம் பிளக்குமாறு அடித்து மண்டையீய யுடைத்து முகங்கடுத்து வெடுவெ டுத்துக் கொல்லுதலைக் கண்ட வவர்களிலனேகர் இவனெ திரே நின்றால் நாம் சாவோமென்று கருதிப்பயந்து காகம் கழுகு பருந்து நாய் நரி பூதம் பிசாசம் முதலியவையாக உருமாறியும் பிணமலைகளி னுள்ளொளித்தும் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர். இவைகளையெல்லாங் கண்ட

அக்ஷய னஞ்சாதெதிர்த்துக் கூரிய பாணங்களை விடுத்து ஆஞ்சநேயருடலைச் செங்கிறமாக்கினன் அதுகண்ட வாஞ் சநேயர் விரைந்து ஓரே பாய்ச்சலாகத் தோரணகம்பத் திற்றாவி யதன்மீதிருந்தனர். அதுகண்டு மிகுந்த மகிட்சி கொண்ட அக்ஷயன் ரதத்துடன் தோரணக்கம்பத்தின் அருகிற்சென்று வீரகர்ச்சனை செய்து கடும்போர் புரிந்த னன் சிறிதுநேரம் அவனுடைய அம்புகளைக் கைகளாற் றட்டியெறிந்து அவன் தேரின்மீது ஓரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து தமது திருவடியே ஒரு குழவிக்கல்லாகவும் ரதம் குதிரை சாரதி அக்ஷயன் முதலான பொருள்கள் அரைக் கும் பொருள்களாகவும் தரையோ ரம்மியாகவும் கொண்டு தேய்த்து மிதித்து மிதித்து இன்னதென்று தெரியா வண்ணமாக்கி யழித்துக் கர்ச்சித்தனர். இதனைக் கண்டு இனித் தங்கள் துன்பம் விரைவி லொழியுமென்று கருதி மிகுந்த மனோல்லாசத்துடன் தேவர்கள் புட்பவருஷம் பெய் தாரவாரித்தனர் ஆஞ்சனேயர் பின்னும் வருபவர் களை யெதிர் நோக்கித் தோரணக் கம்பத்திற் பாய்ந்தி ருந்தனர்.

௧௫-வது.

இலங்காதகன பராக்கிரமம்.

உலங்கையை யெடுத்துப்போற்றச் சமீரணன் புகழ்ந்துவாழ்த்த
மலங்கையை முனிவர்யாரு மன்றிநின் றாசிகூற
சலங்கையை யணிந்தபாதத் தானவர் மகளிரேங்க
விலங்கையை யெரித்தவீர னிணையடி முடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) உலகங் கைத்தூக்கித் துதிக்கவும் வாயுதேவன் புகழ்ந்து வாழ்த்தவும் ஆசாதிகளை வெறுத்த சிறந்தவர்கள் ஆசிகூறுநிற்கவும் சதங்கையணிந்த தாள்களை யுடைய அசுரமடந்தைய ரேங்கவும் இலங்கையை யெரித்த பராக்கிரமரான ஆஞ்சனேயரது திருவடிகளைத் தலைமீது வைத்துத் துதிப்போமாக-எ-று.

இதன் வரலாறு.

பதினான்காவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணம் அட்சயனைக் கொன்று தோரணக் கம்பத்திலிருந்த ஆஞ்சனேயரைப் பிடித்து வருவதாகப் பிரதிக்கினை செய்து ஆயிர மாயிரமான சதுரங்கங்களுடனே இராவணனது மூத்த குமாரனான இந்திரசித்தென்னும் அசுர சிரேஷ்டன் ஒரு பாரிய தேரிலேறிவந்து சைனியங்களை விடுத்துப் போர்புரிவித்து நிற்றலும் ஆஞ்சனேயர் தோரணக் கம்பத்தினின்றும் விரைவாகக் கிழிறங்கித் தேர்கள் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்கள் என்னுஞ் சதுரங்க

சைனியங்களையும் கண்களை மூடித் திறப்பதற்குள் உதைத்தும் அடித்தும் இடித்தும் குத்தியும் மொத்தியுங் கொன்றனர். அதுகண்ட மகாவீரனான இந்திரஜித்து கடுங்கோபங்கொண்டு தனது பெரிய வில்லைவளைத்து நாணேறிட்டு குணத்தொனி கட்டி ஆரவாரத்துடன் போர்புரிந்தனன். இவன்செய்யும் போரினைக்கண்ட ஆஞ்சனேயர் ஒருபெரிய எழுவாயுதத்தினை யெடுத்துக் கையிற் பிடித்து அவன் விடுத்த ஆயுதங்களை யெல்லாம் பொடிப் பொடியாகப் பொடித்தெறிந்து வீரகர்ச்சனை செய்து விரைந்துசென்று அவன் கையிலிருந்த பெரிய வில்லினைப் பிடுங்கி இருதுணியாக ஒடித்தெறிந்தனர். அதுகண்ட இந்திரசித்து பின்னும் அதிக கோபத்துடன் ஒரு இந்திரதனுசை யெடுத்து வளைத்து நாணேசை கண்டு அபரிமிதமான அம்புகளை அதனில் வைத்து விடுத்து ஆஞ்சனேய ருடலமெல்லாம் இரத்தமயமாக்கினான்.

இவனிவ்வாறு செய்ததைக்கண்டு வானரகேசரியானவர் அவன் றலையணியான மகுடமுடைந்து விழவும் மண்டைபிளந்து மலையினின்று மருவியொழுகுவது போல சோரியொழுகவு மொரே ஓரடி மண்டையி லடித்தனர். அவ்வடிபட்டு இரத்தமொழுகிய இந்திரசித்தன் பின்னு மனேக பாணங்களை விடுத்துப் பொருதனன். அவன் விடுத்த பாணங்களையெல்லா மெழு மராமரமென்னு மித்தகைய ஆயுதங்களால் நாசஞ்செய்து அவன் தேரினருகிற் சென்று அத்தை ஒருகையாலெடுத்து மேலேயெறிந்தனர்

தேருடன்மேற் சென்றவன் கீழ்விழாமற் தப்பித்து லகுவாகப் பூமியிற் பாய்ந்தனன். இவனிவ்வாறு பூமியிற் குதித்தற்குள் அவனுடைய க்ஷேமத்தேர் அனைத்தையுஞ் சின்னாபின்னமாக உடைத்தெறிந்தனர். அதுகண்டு இந்திரசித்தன் பிரமாஸ்திரமென்னு மஸ்திரத்தை யெடுத்து அதனைப் பூசிக்குமுறையிற் பூசித்து விடுத்தனன் அது ஆதிசேடனைப் போன்ற ஒரு பெரிய பாம்பினுருவமாகி ஆஞ்சனேயரை வந்து சூழ்ந்துகொண்டது அதுகண்ட அஞ்சனாநந்தனர் அதனைப் பிரமாஸ்திர மென்றறிந்து இவ்வத்திரபந்தனத்தை யாதாரமாகக்கொண்டு இராவணனைக் காணலாமென மௌனமாக இருவிழிகளையும் மூடியிருந்தனர்.

அதுகண்ட இந்திரசித்து இவரை அசுரவீரர்களைக் கொண்டிழுப்பித்து ராவணனுடைய சபைக்குக் கொண்டு போயிவரை யவனெதிரே நிறுத்தி இதோ கொண்டுவந்தேன் இவனையினித் தேவரீர் திருவுளம்போல் செய்யலாமென்றவுடன் ஆஞ்சனேயர் இருவிழிகளையுந் திறந்து ராவணனுயர்ந்த சிங்கவனையி லிருத்தலையுந் தன்னை யவனெதிரே நிறுத்தி யிருத்தலையுங் கண்டு உடம்பையொருத றுதறினர் உடனே பிரமாஸ்திர மொய்த்திருந்த விடந்தெரியாது விலகி யொழிந்தது ஒழிதலும் தமது வாலை மிகவு நீட்டி இராவண சிங்காதனத்தினு முயரமான ஆசனமாகச் செய்ததன்மீ திருந்தனர். இராவணன் அவரைப் பார்த்துச் சீற்றத்துடன்,

"நேமியோ குலிசியோ நெடுங்க ணிச்சியோ
தாமரைக் கிழவனே தறுகட் பஃறலைப்
பூமிதாங் கொருவனே பொருதுமுற்றுற
நாமமு முருவமுங் கரந்து நண்ணினாய்."

"நின்றிசைத் துயிர்கவர் நீலக் காலனோ
குன்றிசைத் தயிலுற வெறிந்த கொற்றனோ
தென்றிசைக் கிழவனோ திசையி னாட்சியர்
என்றிசைக் கின்றவர் யாருள் யாவனீ."

"அந்தணர் வேள்வியி னக்கி யானையின்
வந்துற விடுத்தவோர் வயவெம் பூதமோ
முந்தொரு மலருளோ னிலங்கை முற்றுறச்
சிந்தெனத் திருத்திய திகிரித் தெய்வமோ"

என்று கோபத்துடன் வினவின னங்ஙனம் வினவிய விராவணனைப் பார்த்து இராவணா! யான் நீ கூறிய எவரு மல்லேன் கோதண்ட வில்லியான ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி யின் தூதன் நினதிலங்கையை காணியவந்தனன் என் றனர் என்றவுடன் ராவணன் சிரித்து ஓ மனிதனான ராம தூதனா நீ யென்றனனுடனே ஆஞ்சனேயர் இராவணா நீ ராமபிரானைக் கேவலமான மனிதனென்று நினையாதே அவர் பிரமருத்தி ரேந்திராதி தேவரையுமாளு மூர்த்தி, ஆதிமூலமான வையன் ஆழிக்கையன் காயாம்பூ மெய்யன் துய்யர்க்குத் துய்யன் மெய்யர்க்கு மெய்யன்,

"மூலமு நடுவுமீறு மில்லதோர் மும்மைத்தாய
காலமுங் கணக்குநீத்த காரணன் கைவிலேந்திச்
சூலமுந் திகிரிசங்குங் கரகமுந் துறந்ததொல்லை
யாலமு மலரும்வெள்ளிப் பொருப்பும்விட் டயோத்திவந்தான்."

"அறந்தனை நிறுத்திவேத மருள்சுரந் தறைந்தநீதித்
திறந்தெரிந் துலகம்பூணச் செந்நெறி செலுத்தித்தீயோர்
இறந்துக நூறித்தக்கோ ரிடனுடைத் தேகவிண்டு
பிறந்தனன் றன்பெருற்பாத மேத்துவார் பிறப்பறுப்பான்.

இத்தகையனந்த விராமச்சந்திர மூர்த்தி யென்றறிந்துகொள்க என்றனர். அதுகேட்ட ராவணன் புல்லிய மனிதனை யென்முன்னர்ப் புகழ்ந்த இவனைக் கொல்கின்றேனென்று கூறிய காலத்துத் தூதனென் றூனைக்கோறல் முறை யன்றெனக்கூற வதுகேட்ட ராவணன் வாலிற் கிழி சுற்றுவித்துத் தீப்பற்றிக்கொள்ளச் செய்துவிடுதலே தகுந்த மரியாதையென்று கூறினன்.

ஆஞ்சனேயர் பிராட்டி விஷயமாகவும் அநேக நியாயங்களைப்பேசி வாலில் திரிசுற்றித் தீயிட்டபின்னர் இந்த விலங்கையை நெருப்பிட்டுக் கொளுத்திப் பின்னர்க் கடல் தாண்டிப்போவதே நலமெனக் கருதி மவுனமாக விருந்தனர்.

இராவணனுடைய கட்டளையால் அசுரர்கள் வண்டி வண்டியாகத் துணியைக் கொண்டுவந்து வாலிற் சுற்றினார்கள் அவர்கள் துணியைச் சுற்றுந்தோறு மிவர்வாலை மிக நீளமாக்கிக் கொண்டே யிருந்தனர். அசுரர்களும் அவரவர் கட்டியுள்ள வஸ்திரங்களைத் தவிர உள்ள துணிகள் அனைத்தையுஞ் சுற்றி யொருமலைபோல பெரிதாக்கினர் பின்னர் எண்ணெய் முதலிய பலவகைத் தைலங்களை

அத்துணிச் சுருண்மீது விடுத்தனர் இலங்கையி லெண் ணெய் முதலிய எந்தத் தைலங்களும் இல்லையென்னும் வண்ணம் அனைத்துத் தைலங்களையும் விடுத்து நனைத்தனர் நனைத்தபின்னர் நெருப்புக்கொண்டுவந்து பற்றவைத்தனர் வாலில் நெருப்புவைத்தால் அவர்க்கு வருத்தமுண்டாகு மென்று கருதினர்களேயன்றி எந்த வசுரனும் அவரை அக்கினிதேவனுக் குரியவர் பிள்ளையென்றும் அக்கினிக் குத் துணைவர் என்றும் அறிந்தவரல்லர் வாலில் நெருப் புப் பற்றிக்கொள்ளு மளவும் சும்மாவிருந்த மாருதிவிரைந் தெழுந்து அங்குமிங்குமாக உலாவிக் குதித்து வாலைநீட்டி ஒரு கணநேரத்தினுள் அந்த லங்காநகர முழுமையும் தீமய மாகி யெரியும் வண்ணஞ் செய்தனர்.

இவ்வாறிவர் செய்வாரென்றறியாத ராவணன் ஊர் முழுமையும் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்திய வானரவீரரைப் பிடித்துவரும்படி பின்னுமனேக அசுரரையேவினன் அவர் கள் இவரிடம் வந்தவுடனே இவர் அவர்களைத் தமது வாலினுட்புறத்து வளைத்துச் சுற்றித் தீயாற் கொளுத்திக் கொன்றனர் பின்னுமனேகரை யனுப்பினன் அவர்களை யும் தமது வாற்கோட்டைக்கு ளழைத்துத் தீயாற்கொ ளுத்திக்கொன்றனர். இதனை,

"உண்ட நெருப்பைக், கண்டனர் பற்றிக்
கொண்டணை கென்று, னண்டரை வென்றோன்
உற்றகலா முன்; கற்ற குரங்கைப்
பற்றுமி னென்றான், முற்று முனிந்தான்.

"சாரய னின்றார், வீரர் வெகுண்டார்
நேருத மென்றார், தேரினர் சென்றார்
எல்லை யிகந்தார், வில்லர் வெகுண்டார்
பல்லதி காரத், தொல்லர் தொடர்ந்தார்.

நீர்கெழுவேலையிமிர்ந்தார், தார்கெழுதிர்லிர்மைந்தார்
போர்கெழுமாலைபுனைந்தார், ஓரெழுவீரருயர்ந்தார்.

விண்ணினைவேலை விளிம்பார்
மண்ணினையோடி வளைந்தார்
அண்ணலைநாடி யணைந்தார்
கண்ணினின்வேறிலை கண்டார்.

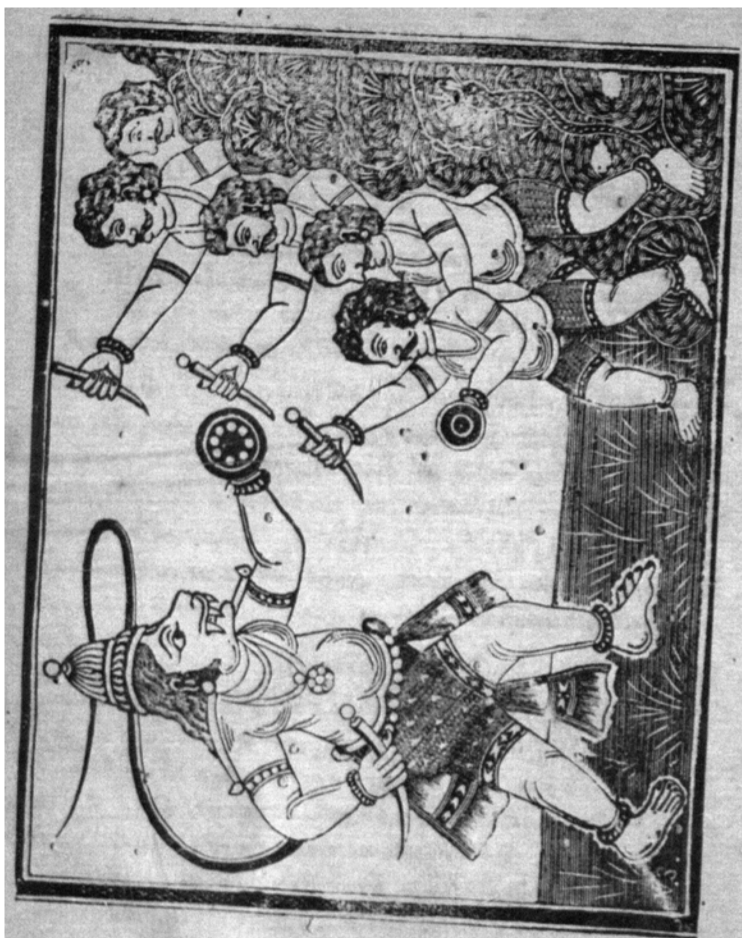
பற்றுதிர் பற்றுதிரென்பார், எற்றுதிரெற்றுதி ரென்பார்
முற்றினர் முற்றுமுனிந்தார், கற்றுணர்மாருதி கண்டான்.

எல்கொடுவெஞ்ச ரெதிர்ந்தார், கால்கொடுகைகொடு கார்போல்
வேல்கொடு கோலினர்வெந்தீ, வால்கொடுதோளும் வளைந்தான்.

பாதபமொன்று பறித்தான், மாதிரம்யாலின் வளைத்தான்
மோதினன் மோதமுனிந்தார், ஓதியுகாளு மிழந்தார்.

நூறிடமாருதி கொந்தார்
ஆறிடநூறகு புண்ணீர்
சேறிட ஆரடுசெந்தீ
யாறிட வோடினதானும்.

என்றவரும் உதாரணதிகளாலுண

௧௬ - வது.

சத்தவீரத்வம்ச பராக்கிரமம்.

கல்லாரமுத பேரொலியு நறுந்தாரணிசேர் புயவசுர
ரெல்லாமமுத சும்மையுமவ் வெரியினடங்க விலங்கையழல்
புல்லாநின்ற பொழுதெய்திப் பொருதகிருதர் தமின்மிகவும்
பொல்லாவெழுவர் தமைக்கொன்ற புனிதவனுமன் கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) அந்தோவென வரக்கிய ரமுதவொலியு நல்ல மலர்மாலையணிந்த தோளினரான வசுரரமுத வொலியு மவ்வெரியின் சடசடவென்னு மோசையினடங்கா நிற்குமாறு இலங்காநகரம் தீக்கிரையான அந்நாளிற் போர்புரிந்த அசுர வீரருட் சிறந்த பொல்லாத சத்த வீரர்களைக் கொன்ற தூய்மையினரான ஆஞ்சனேயரது சரணாரவிந்தங்களுக்கு நமஸ்காரம், எ-று.

இதன் விவரம்.

பதினைந்தாவதி பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணம் ஆஞ்சனேயர் இலங்கா நகரத்தை அலங்கோலமாக்கி யெரித்த சமயத்தில் அந்நகர வாசிகளான அசுரர்களனைவரு நனிநடுங்கிப் பலர் மேலே பறந்து சென்றனர், சிலர் தீக்கே இரையாயினர், இச்செய்தியை யுணர்ந்த ராவணன் கடுங்கோபத்துடன் அக்குரங்கு தானறியாமையுடையது இலங்கையைக் கொளுத்தியது இந்த அறிவுள்ள அக்கினியானவன். எவ்வாறு கொளுத்துவான் இஃதென்ன விபரீதம் ஆரடா சத்தவீரர்களே நீங்களுங்கள் சைனியங்களுடன்

விரைவாகச்சென்று நமது நகரத்தை வாற்றீயா லெரிக்கின்ற அக்குரங்கினைப் பிடித்துக்கட்டி அக்கினியையும் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று கூறியனுப்பினான். அவர்களும் மிகுந்த கர்வத்துடன் வில்லம்பு முதலிய ஆயுதங்களுடன் ஆஞ்சநேயருலாவி லங்கையைக் கொளுத்துமிடத்துச் சென்று நாற்புறத்திலும் வளைந்துநின்று பாரிய தங்கள் விற்களை வளைத்து நாணேறிட்டு அம்புகளை வைத்து விடுத்து ஹட்டகாஸஞ் செய்தனர்.

அதுகண்ட அஞ்சனநந்தனர் தமது வாலையுயர்த்தி அச் சத்தவீரர்களையும் வாலுக்குள்ளாக்கிப் பின்னும் வாலை வளைத்து அவர்களின் முகமுதலிய இடங்களில் நெருப்புப் பற்றுமாறுசெய்து அவர்களை யந்நெருப்பிலேயே பொசுக்கி நசுக்கிக் கொன்றனர். அவர்களை யவர் கொன்றது மற்றையோரைக் கொன்றதினு மதிகவேடிக்கையாகக் கொன்றனர். உடன் வந்தவர்களையும் அவ்வாறே கொன்றனர். அனைவரையுங் கொன்றபின்னர் பிராட்டியை வணங்கி விடைபெற் றிலங்கையி னின்றும் ஒரே பாய்ச்சலாக மகேந்திரகிரியை யடைந்தனர். இதனை,

> "சுற்றின தேரினர்தோலா
> விற்றொழில் வீரம்விளைத்தார்
> எற்றினன் மாருதியெற்ற
> வுற்றெழுவோரு முலந்தார்."

என்பது முதலியவைகளாலுணர்க.
